

MUC

Yliopistokeskus

2018–2019

MIKKELIN YLIOPISTOKESKUS Cultiva

Alueiden kilpailukyky perustuu tietoon ja osaamiseen s. 8

Mikkeli around the world - and the world in Mikkeli s. 10

Digistä myös kirjojen levittämisen kanava s. 14

Uudet osaajat vahvistavat Mikkelin yliopistokeskusta

Vuosi sitten MUC-yliopistokeskuslehden pääkirjoituksessa aiheena olivat uudet rekrytoinnit Lappeenrannan teknilliselle yliopistolle ja Helsingin yliopiston Ruralia-instituuttiin. Nyt vuotta myöhemmin voideta kehityksen olleen erittäin hyvän. Olemme saaneet uusia avainhenkilöitä, joiden ympärille on syntynyt uusia hankkeita ja hankkeisiin on rekrytoitu lisää osaajia. Kierre on positiivinen ja aikomuksemme on tavoitella jatkossakin lisää uusia mahdollisuuksia tuottaa tietoa yhteiskunnan hyväksi.

Uudet ihmiset ja uusi osaaminen ovat tärkeitä myös vaikuttavuuden kannalta. Maakunnan strategiatyö on käynnistymässä ja Mikkelin kaupungin strategiatyö alkaa olla loppusuoralla. Mikkelin kaupungin strategiatyössä on huomionarvoista suunnitelma kehittämisalustoista ja sitä kautta laajemman temaattisen yhteistyön kehittämisestä. Tavoitteena on pitkäjänteinen kehittäminen.

Pitkäjänteistä on myös yliopistotoiminta Mikkelissä. Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti viettää 30-vuotisjuhliaan vuonna 2018. Alunperin Maaseudun koulutus- ja kehittämiskeskus nimellä toimineesta Ruralia-instituutista

Matti Malinen
Pääsihteeri
Mikkelin yliopistokeskus

on vuosien saatossa kehittynyt notkea ja monitieteinen yhteisö, jonka toiminnan vaikuttavuutta näkyy meilläkin monella tapaa: tuotteina, palveluina, toimintatapoina ja osaamisena. Lämpimät onnittelet 30-vuotiaalle!

Kaikesta hehkutuksesta huolimatta on muistettava, että tulevaisuudessa on myös uhkakuvia. Esimerkiksi äkilliset epäsuotuisat poliittiset linjaukset tai rahoitusohjelmien muutokset voivat

nakertaa pohjaa tekemiseltä. Toisaalta näihinkään ei voi valmistautua muutoin kuin vahvistamalla olemassa olevaa, kehittämällä uutta ja parantamalla keskustelukulttuuria. Jälkimmäisessä olen havainnoinut hyvää kehitystä – kiitoksia niille tahoille, jotka näkevät tämän tärkeänä!

Kuvat: Ulla Jurvanen
Teksti: Matti Malinen

- Yliopistokeskuslehti 2018-19
- Julkaisija:
Mikkelin yliopistokeskus,
Lönnotintkatu 7, 50100 Mikkelä
- www.muc.fi
- www.facebook.com/mikkelinyliopistokeskus

- Päätoimittaja Matti Malinen
- Toimitussihteeri Sirpa Rautiainen
- Toimituskunta: Hanna Arpiainen,
Jarno Föhr, Evgenia Iakovleva,
Ulla Jurvanen, Kari Kauppinen,
Sirpa Piskonen, Mari Syväoja,
Mikko Tuovinen

- Kannen kuva: Paula Myöhänen
- Toimittaja: Kari Kauppinen
- Ulkoasu ja taitto: Verkkoverstas
- Paino: Yliopistopaino

Mikkeliin luodaan tutkimuksen, yritysten ja julkisen hallinnon innovaatiokeskuksia

Mikkeli kehittää osaamiskeskuksia, jotka parhaimmillaan tuovat kaupunkiin uusia yrityksiä, työpaikkoja ja siten hyvinvointia.

Tällaisissa kehittämisalustoissa on kyse muutamasta eri alan asiantuntijakeskittymästä. Kaupungin strategiaan niitä on kirjattu toistaiseksi kolme. Näitä ovat EcoSairila, Memory Campus ja Kalevankankaan hyvinvointikampus.

Perusajatus on se, että erilaiset toimijat työskentelevät oman tekemisensä ohella myös yhteisen hyvän eteen. Yliopistokeskus ja korkeakoulu tuovat osaamista ja tutkimustietoa, julkisten toimijoiden kehitysyhtiöt oman panoksensa yrityksille ja elinkeinoelämä osuutensa.

-Ne hyödyntävät toinen toisiaan, sanoo Mikkelin kaupunginjohtaja **Timo Halonen**.

Kehittämisalusta-ajattelussa tutkimus tulee lähemmäksi elinkeinoelämää ja sen tarpeita. Tutkimuksen tuottamia asioita voidaan siirtää nopeastikin käytännön sovellutuksiksi. Tietopohja kulkee myös toiseen suuntaan tutkimuksen tueksi.

Mikkelin kaupunginjohtaja Timo Halonen

Parhaimmillaan yhteistyö tuottaa täysin uusia innovaatioita, joilla on vientiä maakunnan ulkopuolelle, jolloin alueelle saadaan tuloja.

Yksi tällainen esimerkki on Fujitsun arkistohallinnan sijoittuminen Mikkeliin. Fujitsu Finland Oy:n Mikkelin osaamiskeskus on osa Fujitsun dokumenttien ja sisällön hallintaan erikoistunutta osaamiskeskusta, jossa työskentelee noin

sata asiantuntijaa Suomessa ja muissa Euroopan maissa.

Kehittämisalusta-ajattelulla on englanninkielinen termi triple helix, mikä tarkoittaa yliopistojen, elinkeinoelämän ja julkisen vallan yhteispeliä. 1990-luvulla Oulun teknologiaihme pohjautui tällaiselle kuviolle.

Kuva: Ulla Jurvanen
Teksti: Kari Kauppinen

Kehittämisalustat

Memory Campus

Memory Campus on kansainvälinen aineistojen käytettävyyden ja tiedonhallinnan tutkimus-, kehittämis- ja koulutuskeskus

Memory Campus -toimijat

- tällä hetkellä: Kansallisarkiston keskusarkisto
- tulossa tai suunnitteilla: varastokirjasto ja massadigitoitokeskus (opetus- ja kulttuuriministeriö)
- Koko campuksen laajuus 12 hehtaaria, rakennusala 60 000 m²

Visio

Memory Campus on vuoteen 2025 mennessä rakennettu kansainvälisesti merkittävä arkisto- ja kirjasto-toimialan osaamis- ja palvelukeskus, joka on houkuttellut yrityksiä sijoittumaan alueelle ja tuonut 300 uutta työpaikkaa.

Kalevankangas

Tavoite

- Vuoteen 2030 mennessä Kalevankangas on
- Asukkaalle hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen ympäristö
- Yritys- ja tutkimustoiminnalle hyvinvointialan liiketoiminnan ja erilaisten palvelujen keskittymä.

Alueella tällä hetkellä

- Monitoimiareena Saimaa Stadiumi
- Mikkelin jäähalli
- Mikkelin ravirata
- monipuoliset ulkoilu- ja maastot

Memory Campus ja Kalevankangas sijaitsevat molemmat Kalevankankaan alueella, muutaman kilometrin päässä Mikkelin torilta.

EcoSairila > ecosairila.fi

EcoSairila-kehitysohjelman tarkoituksena on kerätä yrityksiä, tutkimuslaitoksia, yliopistoja, kansalaisjärjestöjä ja muita sidosryhmiä muodostamaan vihreän teollisuuden, tutkimuksen ja koulutuksen kasvukeskus.

Tavoitteena on materiaalien laajempi kierrätys, kiertotalouden vahvistaminen ja uuden liiketoiminnan synnyttäminen.

Kehittämisalustan ydin on EcoSairila Cleantech Park, joka koostuu jätevedenpuhdistamosta, biopolttoainelajostamosta sekä yhdyskuntajätteen käsittelylaitoksesta.

- Jätevedenpuhdistamosta tulee kokoluokassaan Suomen ensimmäinen kalvotekniikkaan (MBR) perustuva laitos, joka tuottaa erittäin puhdasta vettä.
- Myös jäteveden sisältämä lämpö otetaan talteen.
- Laitoksesta tuleva ravinnepitoinen liete voidaan jatkojalostaa biokaasuksi ja maanparannusaineiksi.

Visio

EcoSairila on vihreän teollisuuden kasvukeskus - innovaatioita, tutkimusta, osaajia ja yritystoimintaa.

Kaaviokuva: Tarja Pöyhönen

Kehittämisalustoista kansainvälisyyttä

Olemassa olevalle pohjalle

Kalevankankaan kehittämisalusta liittyy hyvinvointiin.

Mikkelin yliopistokeskuksen pääsihteer **Matti Malinen** sanoo, että parhaimmillaan Kalevankankaan liikunta- ja hyvinvoinninpalvelut houkuttelevat runsaasti vierailijoita ja matkailijoita.

-Esiin tulee asioita, joita ei ole vielä tunnistettu. Tutkimuksen avulla tunnistetaan asioita, joilla olisi potentiaalia kasvaa.

-Osaaminen, pitkäjänteisyys ja yhteistyö tuovat tulosta tällaisessa asiassa, toteaa Malinen.

Mikkeli on rakentanut ensimmäiset kehittämisalustat niiltä aloilta, joilla on tehty jo muutenkin pitempään työtä. Näillä aloilla on olemassa olevaa yritys-pohjaa.

-Tehostamme vielä eri toimijoiden välistä yhteistyötä ja jäsenämme ajattelua, sanoo kaupunginjohtaja **Timo Halonen**.

Kehittämisalustojen luomisen ohella kaupunki pitää tärkeänä olemassa olevan yritys-kannan tarpeiden huolehtimista.

-Kehittämisalusta-ajattelua voidaan soveltaa uusille toimialoille, kun näiden käynnistyvien alustojen kanssa on päästy riittävän pitkälle ja uusi kehittämisalusta on mahdollista koota, sanoo Halonen.

Vielä keksimättömälle tilaa

Kehittämisalusta-ajattelun kaikkia sovellutuksia ei voi vielä tietää.

-Ei voida sanoa, mitä nämä toisivat viiden, kymmenen tai kolmenkymmenen vuoden aikana. Maaailma muuttuu eikä kaikkea voi tietää ennakoon, sanoo Mikkelin kaupungin strategia- ja kehityspäällikkö **Aki Kauranen**.

Näistä teemoista onkin käytävä jatkuvaa keskustelua ja on oltava avoin uudenlaisille ratkaisuille.

kahden vuoden ajanjakso ei vielä merkitse paljoakaan.

-Jos ajatellaan niin, että kahdessa vuodessa ei ole tullut tuloksia ja homma lopetetaan, menevät rahat hukkaan, sanoo Malinen.

Tavoite on se, että kehittämisalustat alkavat elää jossakin vaiheessa itsenäistä elämää.

Timo Halonen toteaa, että jos ajatellaan kymmenen vuotta eteenpäin, niin ne palaset, joita meillä nyt on kussakin

-Kun kehittämisalustat nimetään kaupungin strategiaan, suuntaa se kaupungin panoksia kehittää tiettyjä kokonaisuuksia. Rahaa ei syödetä joka paikkaan, vaan uskotaan johonkin hevoseen, jatkaa Kauranen.

Mikkelin yliopistokeskuksen pääsihteer **Matti Malinen** toivoo Kaurasen tapaan pitkäjänteistä työtä, jossa esimerkiksi

alustassa, ovat silloin hyvässä järjestyksessä ja niitä on tullut paljon lisää.

-On saatu luotua yhteisiä rakenteita eri toimijoiden välille ja synergia oikeasti toimii. Alustat eivät enää tarvitse yhteiskunnan paimentamista.

Asia on elokuussa laajemmin poliittisessa käsittelyssä.

Kuva: Nelli Auriola
Teksti: Kari Kauppinen

Mikkelin kaupungin strategia- ja kehityspäällikkö Aki Kauranen

Mikkelissä on paljon arkistoinnin ja sähköisen tiedonhallinnan osaamista ja Kansallisarkiston keskusarkisto on saatu Mikkeliin.

Kaupungissa on ollut yli kymmenen vuotta vireillä digitaalisen Mikkelin ajatusmalli ja se on nyt konkretisoitumassa tälläkin tavoin. Asiat eivät tapahdu hetkessä ja uusia muotoja tekemiseen löytyy.

-Tällaisten alueiden ei tarvitse olla fyysisesti rajattuja vaan tutkimusta ja kehitystyötä, joka hyötyy kehittämisalustasta, voi olla muuallakin, viittaa

Mikkelin strategia- ja kehityspäällikkö **Aki Kauranen** Memory Campus-nimeen.

Esimerkiksi valtionhallinnolla on satoja kilometrejä digitoitavaa ja arkistojen muuntamisesta sähköiseen muotoon on periaatteellinen päätös. Valtionhallinnon ohella myös kunnilla on valtavat arkistot. Fujitsukin liittyy tähän digitaalisen tiedon hallinnoimiseen. Tulevaisuudessa nähdään, miten Mikkeliin sijoittunut suuryritys pystyy hyödyntämään julkisen hallinnon dataa kaupalliseksi tuotteiksi.

Kuva: Jannika Vahvaselkä
Teksti: Kari Kauppinen

Uusi jätevedenpuhdistamo voi muuttua rahaa tuottavaksi teknologiakyläksi

EcoSairila on Mikkelissä erinomainen esimerkki siitä, että pakollinen investointi voidaan kääntää uuden teknologian mahdollisuudeksi ja luoda sitä kautta uutta yritystoimintaa.

-Menotalous voi olla tulotalous, sanoo Mikkelin kaupunginjohtaja **Timo Halonen**.

Julkisen vallan, tässä tapauksessa Mikkelin kaupungin, on pakko investoida jätevedenpuhdistamoon. Sitä kutsutaan välttämättömyysinvestoinniksi. Samalla sen ympärille voidaan kuitenkin kehittää liiketoimintaa, joka hyödyntää kaikkea jäteraaka-ainetta ja jalostaa sitä Mikkelissä.

-Eli yritetään kääntää välttämättömyydestä hyve, jatkaa Halonen.

Uudella jätevedenpuhdistamolla tällaiset hankkeet voivat liittyä esimerkiksi vedenkäsittelyyn. Mikkelissä tehdään maailmanluokan tutkimusta puhtaan veden saralla.

-Sellainen hanke, joka on pakkoinvestointi, muuttuikin yrityksille suureksi mahdollisuudeksi, sanoo Halonen.

Halonen muistuttaa, että tällainen kuvio mahdollistaa myös aina uudenlaisen rittäjyyden ja uudet innovaatiot eri tutkimusaloilla.

EcoSairila mainostaa itseään seuraavasti: ”Meillä on biomassoja, jäte- ja sivuvirtoja, lietteitä, tuhkaa. Meillä on lämpöä, kylmää, uusiutuvaa energiaa, biokaasua, runsaasti puhdasta kierrätysvettä ja palavaa halua luoda niistä jotain uutta ja arvokasta.”

-Millaisia liiketoimintamahdollisuuksia nämä materiaalivirrat antavatkaan kolmansille osapuolille, pohdiskelee Mikkelin kaupungin strategia- ja kehityspäällikkö **Aki Kauranen**.

EcoSairila on yksi kaupungin kehittämisalustoista, joissa alan asiantuntijuus pyritään keräämään yhteen ja luomaan siitä uutta liiketoimintaa.

Uusi jätevedenpuhdistamo on Mikkelin kaupungin historian suurin yksittäinen investointi. Se maksaa noin 50 miljoonaa euroa.

Yrityksille tietoa omia markkinoita varten

Jotta menotalous voi jätteiden käsittelyssä olla tulotalous, vaatii se vielä runsaasti tutkimusta. Tätä tehdään Mikkelissä.

-Jäteveden puhdistus voi jossakin vaiheessa muuttua kustannuserästä kannattavaksi liiketoiminnaksi, sanoo

LUTin Mikkelissä toimivan vihreän kemian laboratorion johtaja, kemian professori **Mika Sillanpää**.

-Se edellyttää teknologian kehittämistä ja kokonaan uutta lähestymistapaa. Jäteveden puhdistamisprosessi pitää miettiä uusiksi.

Juuri tähän pitkäjänteinen akateeminen tutkimus tähtää.

-Tämä on maailmanlaajuisesti nouseva trendi. Olemme valmistautuneet hyvin ja meillä on tällä hetkellä kymmenkunta tutkijaa tekemässä väitöskirjaa tämän teeman parissa, kertoo Sillanpää.

-Tämä on hyvin kiinnostava ympäristö, joka mahdollistaa sen, että saamme vietyä tutkimustamme lähemmäksi käytäntöä.

Tällainen luo alan yrityksille myös pilotointimahdollisuuksia.

-Tarkoitus on saada mukaan teknologia yrityksiä, jotka pääsevät testaamaan omia tuotteitaan. EcoSairila tarjoaa täällä testiympäristön, sanoo Mika Sillanpää.

Yritykset saavat samalla markkinareferenssejä.

Kaikkien yritysten ei tarvitse sijoittua fyysisesti Mikkeliiin, mutta ne voivat testata tuotteitaan täällä.

Lopulta eri toimijoiden välille syntyy

arvoketju. Saman sektorin toimijat löytävät toisensa ja parhaimmillaan luovat täysin uutta teknologiaa ja liiketoimintaa.

Tutkimus Mikkelissä maailman kärkeä

Yliopistotutkimuksen kanssa yhteistyötä tekevät muun muassa Mikkelin kaupungin vesilaitos ja Metsä-Sairila.

-Täällä on oltu hyvin myötämielisiä. Meillä on käynnistymässä lukuisia hankkeita yhteistyössä, sanoo Mika Sillanpää.

Hän kiittää myös Mikkelin kaupunkia.

-Kaupunki on tehnyt hyvin rohkeita valintoja. Arvostamme kovasti kaupungin tarjoamaa tilaisuutta. Meille tämä on ainutlaatuinen mahdollisuus saattaa tutkimusta käytäntöön.

Professori Mika Sillanpää ja kansainvälinen tutkijaryhmä pohtivat jätevedenpuhdistukseen liittyviä kysymyksiä

Vastaavaa ympäristöä ei ole muualla Suomessa ja maailmankin mittakaavassa Mikkelissä tehdään huippututkimusta.

Lappeenrannan teknillinen yliopisto (LUT) tekee maailmanlaajuisesti arvostettua vesitutkimusta. Mikkelin LUT:in Vihreän kemian laboratoriossa työskentelevä Sillanpää on tällä hetkellä maailman viidenneksi viitatuin ympäristötekniikan professori.

Kuva: Ulla Jurvanen
Teksti: Kari Kauppinen

Yrittäjyyden professorit kaipaavat Etelä-Savoon huipputekniikkaa ja yritysten yhteistyötä

-Arvaamattoman ja tuntemattoman tutkimista, kuvailee Lappeenrannan teknillisen yliopiston (LUT) osuustoimintayrittäjyyden professori **Henri Hakala** toimenkuvaansa.

Yksi esimerkki on Hakalan päättynyt iso tutkimusprojekti, jossa selvitettiin metsän puukuidun hyödyntämismahdollisuuksia; sitä, miten puu- ja selluloosakuiduista voidaan tehdä uudenlaisia materiaaleja.

-Tällä tarkoitetaan hyvin korkean lisäarvon tuotteita, kuten kankaita.

-Vaatteita tehtäisiinkin puusta puuvillan sijaan, sillä puuvillan ympäristövaiikutukset ovat hankalia. Puuvillaviljelmää joudutaan kastelemaan paljon ja niitä on juuri sellaisilla alueilla, joilla on pulaa vedestä.

Toinen esimerkki tuotteista, joita saadaan puusta, voisivat olla muovin kaltaiset materiaalit, joita voisi käyttää korvaamaan muovia melkein missä vain.

Muovi on yksi suurimmista ympäristöongelmista maailmanlaajuisesti

-Suomalainen puu tulisi jatkojalostaa paljon pidemmälle kuin paperi ja kartonki. Etelä-Savossa on paljon metsää, mutta ei paperitehtaita, joten täällä voitaisiin keskittyä high techiin, erittäin korkean lisäarvon tekemiseen, sanoo Hakala.

Henri Hakala

- kotoisin Kouvolasta, opiskellut Jyväskylässä ja Vaasassa
- työskenteli kymmenkunta vuotta Englannissa autoteollisuuden markkinoinnissa Jaguarin ja Land Roverin palveluksessa, jatkoi tätä uraa myös Göteborgissa, jossa mukaan tuli myös Volvo
- kokee Mikkeliin tultuaan palanneensa kotiseudulle Järvi-Suomen alueelle
- harrastaa vanhoja autoja, golfia sekä matkustelua, vapaa-ajan asunto Valkealassa

Rohkeasti yhteistyöhön

Professori **Mikko Pynnösen** alue on pk-yritysten kasvu ja kansainvälistyminen.

Pynnönen toteaa yrityksen kasvun ja sitä myötä kansainvälistymisen edellyttävän aktiivisuutta.

-Jos jää paikalleen, muut ajavat ohi.

Kyse on siitä, miten yritys uudistuu ja keksii uusia innovaatioita.

-Asiakkaille pitää syntyä lisäarvoa, josta he ovat valmiita maksamaan.

Mikkelissä on 2 700 yritystä ja Etelä-Savossa 9 600.

-Jos tästä määrästä saadaan lisättyä

-Sisäänpäin kääntymistä tulee välttää. Meidän pitää lähteä kasvattamaan kaikon kokoa, eikä miettiä sen jakamista, sanoo Hakala.

Ykköstehtävänä tutkimus

Mikkelin yliopistokeskuksen toimijat ovat verkottuneet ahkerasti ja sitä kautta tutkimustietoa saadaan vietyä yrityksiin esimerkiksi Etelä-Savon Yrittäjien, Mikkelin kehitysyritys Miksein ja Etelä-Savon kauppakamarin kautta.

Yliopistokeskukselle on luontevinta olla yhteistyössä kasvuhakuisten yritysten kanssa ja etsiä tässä ekosysteemissä ratkaisuja eri yritysten saman tyyppiisiin ongelmiin.

keissa mukana olevat yritykset ovat eräänlaisia pioneereja, jotka toimivat paitsi oman, myös alueen edun hyväksi.

-Ykköstehtävämme on tehdä tieteellistä tutkimusta ja julkaista siitä kansainvälisiä artikkeleja, jatkaa Pynnönen.

Tutkimuksellinen rooli asettaa tiettyjä reunaehtoja yritys yhteistyölle eli yliopisto ei voi olla minkään yksittäisen yrityksen konsultti.

Opiskelijoilla osaamista

Mikkelin yliopistokeskuksen toimijat pyrkivät jakamaan Mikkelin seudulla sitä tietoa, mitä maailman tutkimusprojekteista kantautuu. Tätä kautta hyöty välittyy myös yrityksiin.

Mikko Pynnönen

- vaimo ja 2 lasta
- syntynyt Taipalsaarella, opiskellut Lappeenrannassa
- harrastuksina mökkeily ja kalastus
- oli perheensä kanssa tutkijavaihdossa University of Nottingham Ningbo China -yliopistossa Kiinassa 2010-luvun alussa

Hakala siteeraa Albert Einsteinia.

-Hän sanoi, että jos tietäisimme, mitä teemme, ei meidän tarvitsisi tutkia sitä enää. Se ei olisi enää tutkimusta.

Yliopistokeskuksen opiskelijat ovat yksi väylä yritys yhteistyöhön, sillä opintojensa loppuvaiheessa olevat opiskelijat ovat ohjaajiensa tuella jo korkealla tietotaitotasolla ja pystyvät hahmottamaan yritysten kasvuhaasteita ja tuomaan niihin ratkaisuehdotuksia.

-Jos yritys kasvaa nopeasti kymmenen hengen organisaatiosta 60 hengen työyhteisöksi, on pohdittava, mitä pitäisi tehdä henkilöstöjohtamisen tai rahoituksen näkökulmasta, toteaa Mikko Pynnönen.

Teksti: Kari Kauppinen

Professori Mikko Pynnönen
Kuva: Ulla Jurvanen

yritysten yhteistyötä, molemmat voivat saada enemmän kuin erikseen toimien.

Henri Hakala on samoilla linjoilla. Hän sanoo, että mikkeliläiset yritykset eivät ole suuressa kuvassa toistensa kilpailijoita eivätkä myöskään esimerkiksi lappeenrantalaiset, vaan ruotsalaiset ja virolaiset.

-Kannattaa hakea kumppaneita rohkeasti. Mikkelä on pieni paikka, joten meidän pitää katsoa rohkeasti muihin kaupunkeihin ja etsiä yhteistyötä.

-Jokaisessa tapauksessa, jossa olemme mukana, opimme itsekin todella paljon. Paitsi, että pyrimme auttamaan yrityksiä, opimme, miten teorianne ja mallimme toimivat vai toimivatko ja millaisia haasteita tulee vastaan, sanoo Mikko Pynnönen.

Kun yliopisto saa tutkimustietoa, se pyrkii vastapainoksi antamaan yritystä hyödyttävää tietoa. Pitemmällä tähtäimellä tutkimustieto hyödyttää laajemmin aluetta ja muita yrityksiä. Hank-

Ruralia-instituutti täytti 30 VUOTTA

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti on kasvanut 30 vuodessa monitieteiseksi innovaatioalustaksi

Tiede haki uutta roolia yhteiskunnassa

Euroopassa oli 1980-luvulla poikkeuksellisen näkyvästi agendalla kysymys maaseudusta ja sen tulevaisuudesta. Tiedemaailmassa keskusteltiin tieteen roolista yhteiskunnassa. Tarkkailijan ja analysoijan roolin rinnalle kaivattiin tutkimuksellista vaikuttavuutta.

Ruralia viritettiin ajan hengessä vastamaan näihin muutoksiin. Instituutista rakennettiin alustaa tieteen yhteiskunnallista vaikuttavuutta hakevalle, monitieteiselle ja jopa ratkaisuhakuiselle toimintakulttuurille.

Tutkimus- ja kehittämistoimintaa harjoitettiin projekteilla ja hankkeilla. Hankkeet imevät resursseja, osaamista ja rahoitusta itseensä. Projektien yhteenkutomat verkostot ovat erittäin joustavia.

Ruraliassa projektimaailman hallintaan alkoi kokemuksen myötä kehittyä osaamista ja rutiinia. 1990-luvun lopun kasvun oppivuosina projektikanta laajeni vauhdilla. Parhaimmillaan henkilöstöä oli projekteissa kaksinkertaisesti nykyiseen verrattuna. Sisällöllinen skaala oli laaja ja hankevankkurin laidat olivat leveät.

Tutkimusjohtaja Torsti Hyryläinen
Kuva: Sirpa Piskonen

Ruralia-instituutin henkilökuntaa
Kuva: Ulla Jurvanen

Alueiden kilpailukyky perustuu tietoon ja osaamiseen

Yliopistokeskukset aloittivat toimintansa vuonna 2004.

-Niiden toimintatapa on innovatiivisen alustatalouden näkökulmasta hyvin kiinnostava. Se on vasta koeponnistettu ja kasvuvaraa on paljon, sanoo Ruralia-instituutin tutkimusjohtaja **Torsti Hyryläinen**.

-Yliopistokeskukset voivat tulevaisuudessa olla nykyistä merkittävämpiä toimijoita maakuntien elinvoimapolitiikassa.

Data- ja tietointensiivinen talous tiivistyvät yliopiston ideassa, ja yliopistokeskukset ovat siitä yksi käytännön sovellus.

-Tämä on tärkeä ajatus tilanteessa, jossa alueiden kilpailukyky ymmärretään entistä vahvemmin perustuvan tietoon ja osaamiseen, toteaa Hyryläinen.

-Nykyistä laajemmaksi skaalautuva Mikkelin yliopistokeskus on alueen

vetovoiman kannalta keskeinen toimija. Toiminnan mahdollistamisessa on Helsingin yliopisto jatkossakin mukana.

Ruralia-instituutti on aktiivinen yliopistokeskustoimija sekä Mikkelissä että Seinäjoella. Yliopistokeskusyhteistyö on luontainen jatke yhteiskunnalliselle aktiivisuudelle ja monitieteiselle lähestymistavalle.

-Epävarman maailman virtaus tuntuu vain kiihtyvän. Paikallisesta muutoksetävytydestä on tullut sekä organisaatioiden että alueiden selviytymisen edellytys. Rakenteiden pitää joustaa, mutta ne eivät saa romahtaa, sanoo Hyryläinen.

-Paikkoihin kiinnittyvän kehityksen kannalta menestymisen osatekijät voidaan nähdä myös laajemmassa yhteydessä. Kilpailu alueiden ja paikkojen välillä on kovaa. Jos emme pidä pyörrettä yllä, toiset kääntävät kiviä meitä ahkerammin.

Joustava ja tehokas organisaatio

Projektiyhteiskunnan käytännöt laajenivat vaiheittain. Alueiden kehittämisessä siirryttiin EU-jäsenyyden myötä ohjelmaperustaiseen kehittämiseen, joka tarkoitti hankkeiden toteuttamista. Maataloustuet saivat rinnalleen hankepohjaisen maaseudun kehittämisen.

-Suomalainen maaseutupolitiikka voimistui ja suuntasi projektirahoitusta uusia innovaatioita etsiville tahoille. Olimme tuossa kehityksessä vahvasti mukana, sanoo Torsti Hyyryläinen.

-Vaikka menneisyyttä on mahdotonta tutkia, arvelen nyt, että perinteisenä tutkimuslaitoksena Ruralia olisi todennäköisesti jäänyt muutaman tutkijan yksiköksi emmekä olisi nyt juhlimassa 30-vuotista taivalta. Olisimme todennäköisesti monien rakenneuudistusten jatkumossa huuhtoutuneet ajan virtaan ennen tätä merkkipaaluja, arvioi Hyyryläinen.

Ruralia on taipunut moneen ja pystynyt vastaamaan monipuolisesti yhteiskunnan maaseutua kohtaan osoittamiin tietotilauksiin.

Ruralian projektit vetoavat osaaviin ihmisiin

Ruralian vuotuinen projektikanta on vakiintunut noin 60-70 projektin kokonaisuudeksi. Erikokoisista, erilaisista aihealueista ja sisällöistä muodostuva kokonaisuus on kuitenkin yhdestä kulmasta katsottuna looginen. Kaikilla on kytkös maaseudun kehitykseen, uudistumiseen ja elinvoimaan.

-Hanketoiminta muodostaa jatkuvasti liikkeessä olevan verkoston. Lähes jokaisessa hankkeessa on kumppaneita ja osatoteuttajia. Emme kehitä ratkaisuja yksin, vaan aina yhdessä kumppaneidemme kanssa, sanoo Torsti Hyyryläinen.

-Rahoittajat tuovat hankesommitelmaan omat tavoitteensa ja tulostarinsaan, muut kumppanit oman osaamisensa ja tietonsa. Tästä syntyy kokonaisuus, jossa opitaan ja oivalletaan uutta.

-Ruralia-instituutissa ja sen sidosryhmäyhteisöissä työskentelee paljon eri alojen osaajia, jotka pohtivat antaumuksella maaseudun elinvoimakysymyksiä, toteaa Hyyryläinen.

-Tällaisessa verkossa on jäykkiin organisaatioihin verrattuna ylivoimaista sitkoisuutta. Se kestää muutoksia häm-

mästyttävästi ja pystyy sopeutumaan uusiin tilanteisiin. Ankaruudestaan huolimatta erilaisten projektien monimutkaisessa kokonaisuudessa avautuu usein yllättäviä tiloja luovalle ajattelulle.

Projektit ovat mikroverkostoja, jotka sitovat henkilöstöä ja kutovat ympärilleen näkymättömiä vuorovaikutuksen säikeitä. Tyypilliseen Ruralian projektiin sitoutuu noin 5-20 toimijaa ja tahoja.

Pelkästään Mikkelissä on ollut useita satoja henkilöitä työsuhteessa Ruraliaan ja sen hankkeisiin. Nykyisin monet heistä työskentelevät muissa vaativissa tehtävissä, kuten esimerkiksi yrittäjinä, kehittäjinä, aluekehitysjohtajina, kunnanjohtajina, tutkijoina, professoreina tai ministereinä.

Teksti: Torsti Hyyryläinen
Kuvat: Sirpa Piskonen

Ruralia-instituutin vieraileva puolalainen tutkija Adam Czarnecki kertoo tutkimuksestaan

Mikkeli around the world

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Mikkelin kampuksen International Business –kandidaattiohjelman ulkomaalaiset opiskelijat tulevat Mikkeliin ennen kaikkea laadukkaana opetuksen perässä, mutta he ovat myös vaikuttaneet kaupungin viihtyisyydestä ja luonnonläheisyydestä. Opiskelu Suomessa tuo arkeen monia uusia asioita, joista voi nauttia ja joista on hyötyä elämässä opintojen jälkeenkin puhumattakaan ihmisistä - uusista ystäväistä, joista samalla muodostuu kansainvälinen kontaktiverkosto. Opiskelu ulkomailla tuo vastaavanlaisesti samankaltaisia hyötyjä Mikkelistä ulkomaille vaihtoon lähteneille tutkin-

to-opiskelijoille. Yhden lukukauden kestävä opiskelujakso ulkomaaisessa partneriyliopistossa on pakollinen osa opintoja.

Tässä jutussa ulkomaille vaihtoon lähteneet ohjelman opiskelijat ja Suomeen tulleet ulkomaalaiset opiskelijat kertovat opiskelijavaihtonsa aikaisista kokemuksistaan kuvien avulla. Kuvat ja opiskelijoiden lyhyet kertomukset on julkaistu alun perin International Mikkelin Day -tapahtumassa. Kuvaprojektia koordinoi opiskelija **Sinimarja Niironen**.

Minulle vaihto Hong Kongissa on merkinnyt henkeäsalpaavan luonnon sekä monikulttuurisen suurkaupungin tutkimista. On ollut mielenkiintoista kokea, ettei mikään täällä ole samanlaista kuin ne asiat, joihin olen tottunut Suomessa.

Anna Garant, amerikkalais-suomalainen Aalto-yliopiston Mikkelin kampuksen opiskelija, joka on parhaillaan opiskeluvaihdossa Hong Kongissa

Ensimmäiseen vuoteeni Mikkelissä on sisällynyt kolme vuodenaikaa kahdessa kuukaudessa. Olen erittäin vaikuttunut tästä. En tiedä, mitä odottaa seuraavaksi, mutta toivon selviäväni talvesta.

Manqiu Sai, kiinalainen Aalto-yliopiston Mikkelin kampuksen opiskelija

Studia Generalia luentoja syksyllä 2018

27.9.2018 klo 16.30-18:00

Varjo Suomen yllä - Stalinin salaiset arkistot

Professori Kimmo Rentola, Helsingin yliopisto

10.10.2018 klo 16:30-18:00

Rock in the USSR

Professori Tomi Huttunen, Helsingin yliopisto

• Luennot järjestävät yhteistyössä Mikkelin yliopistokeskus,
• Etelä-Savon kauppakamari, Etelä-Savon maakuntaliitto ja
• Suomi-Venäjä-seuran Mikkelin osasto.

• Luennot pidetään Mikkelin yliopistokeskuksen auditoriossa,
• Lönnrotinkatu 5. Ne ovat kaikille avoimia ja maksuttomia.
• **Tervetuloa!**

- and the world in Mikkelä

Kun tulin Mikkeläin, päämääräni oli opiskella ja valmistua. Kuvittelin, että suoritan nopeasti tutkintoni ja lähdän pois Mikkelästä ennen kuin elämäni karkaisi kokonaan pois. Enpä tiennytkään, että Mikkelästä tulisi kotini melkein kahdeksi ja puoleksi vuodeksi. Tämä valokuva kuvastaa paikkaa, joka on lähes takapihani. Aina kun näytän tämän kuvan ystävilleni kotona Yhdysvalloissa, he reagoivat hämmästyen: ”Vau, uskomatonta, mistä tämä on?”, ja minä vastaan tyytyväisenä: ”Se on noin kahden minuutin kävelyn päässä kotoani, eikö olekin hullua?”. Se, että saan herätä joka aamu, katsoa ulos ja nähdä upean luonnon ja sen maisemat ympärilläni lämmittää sydäntäni. Samoin se, että voin kutsua tätä paikkaa kodikseni.

Oksana Mitchell, amerikkalainen Aalto-yliopiston Mikkeläin kampuksen opiskelija

Kuvassa on Omahan kaupungin keskusta Yhdysvaltojen Nebraskassa, jossa olen parhaillaan opiskeluvaihdossa yhden lukukauden ajan. Vaikka 400 000 asukkaan Omaha on verrattain pieni kaupunki Yhdysvaltojen mittakaavassa, kaupungissa on kuitenkin paljon nähtävää. Keskustan pilvenpiirtäjät luovat suurkaupungin tunnelmaa tytölle, joka tulee pikkuruisesta Pohjois-Euroopan maasta. Amerikkalainen yliopisto, uudet ystävät sekä kaikki ne aktiviteetit, joita toivoin kokeilevani ovat tehneet tästä todellisen amerikkalaisen kokemuksen.

Susanna Kesseli, suomalainen Aalto-yliopiston Mikkeläin kampuksen opiskelija, joka on parhaillaan vaihdossa Yhdysvaltojen Nebraskassa

Ulkomaanvaihto tarjoaa hyvät mahdollisuudet kansainvälistymiseen opintojen aikana

Yliopistokoulutuksen tarkoitus on valmistaa opiskelijoita yhä kansainvälisempiä työtehtäviä ja erilaisia työympäristöjä varten. Tähän Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Mikkeläin

kampuksella suoritettava International Business –kandidaattiohjelma tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden.

Kansainvälisen tutkinnon opetuksesta vastaavat vierailevat, eri puolilta maailmaa saapuvat professorit.

Lisäksi merkittävä osa koulutusohjelman tutkinto-opiskelijoista on ulko-

maalaisia ja vuosittain Mikkeläin saapuu 60-70 vaihto-opiskelijaa ympäri maailmaa. Tutkinnon viimeinen luku-kausi suoritetaan ulkomaalaisessa yliopistossa. Koulutusohjelmalla on tällä hetkellä 52 eri partneriyliopistoa ympäri maailman.

International Business –kandidaattiohjelman uudet opiskelijat

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Mikkeläin yksikön International Business –kandidaattiohjelmaan valittiin 80 uutta opiskelijaa suorittamaan englanninkielistä kauppatieteiden kandidaatin tutkintoa (Bachelor of Science in Economics and Business Administration, BScBA-tutkinto). Opiskelijat saavat automaattisen opinto-oikeuden myös kauppatieteiden maisterin tutkintoon Otaniemeen suoritettuaan ensin kandidaatin tutkinnon Mikkeläissä.

Ohjelmaan tuli yhteensä 797 hakemusta 70 eri maasta. Noin 30% uusista opiskelijoista on ulkomaalaisia ja heitä saapuu Mikkeläin muun muassa Yhdysvalloista, Vietnamista, Venäjältä, Kiinasta ja Kolumbiasta.

Mikkeläin kampukselle saapuu syksyllä yhteensä 24 vaihto-opiskelijaa 17 yhteistyöyliopistosta muun muassa USA:sta, Japanista, Taiwanista, Hollannista, Irlannista ja Ranskasta. Suurin osa heistä opiskelee Mikkeläissä

yhden lukukauden ja kaksi viettää koko lukuvuoden Mikkeläissä.

Lisätietoja International Business –kandidaattiohjelmasta:

Mari Syväoja

Manager of Academic Operations

mari.syvaoja@aalto.fi

+358 44 7044211

www.studies.aalto.fi/mikkeli

Mystery Shopping

International Business – kandidaattiohjelman opiskelijat selvittivät kauppakeskuksen henkilökunnan asiakaspalvelua

Professori Paurav Shukla ja kansainvälinen opiskelijaryhmä

Mysterishoppaus selvittää asiakkaan kokemuksen

Mysterishoppaus, mystery shopping, on yksi Aalto-yliopiston yritys yhteistyömuodoista.

Luennoitsija **Paurav Shuklan** kurssilla ”Introduction to Marketing” Mikkelin yksikön International Business –kandidaattiohjelman ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat tekivät yhteistyössä kauppakeskus Stellan kanssa Mystery shopping –projektin. Opiskelijat vierailivat asiakkaina kauppakeskuksen eri liikkeissä.

-Tässä tulee palaute todellisista ostotilanteista ja siitä, miten asiakasta kohdellaan ja palvellaan.

Opiskelija **Philip Spiess** sanoo, että ryhmä pyrki selvittämään, kuinka nopeaa palvelua asiakas saa, onko myyjä tietoinen tuotteen ominaisuuksista ja puhuuko joku henkilökunnasta sujuvaa englantia.

-Lisäksi kiinnitimme huomiota kaupan sisätilojen suunnitteluun ja siihen, miten helppoa on löytää tuotteet. Tervehditäänkö, kun liikkeeseen mennään sisään ja miltä koko kauppakeskus näyttää. Luulen, että asiakkaille on merkitystä tällaisilla seikoilla, toteaa Spiess.

Opiskelijat selvittivät myös sitä, miten henkilökunta käsittelee asiakkaiden valituksia ja erimielisyytilanteita.

Rehellinen palaute kehittää

Opiskelijoiden ohjaaja Paurav Shukla toteaa, että tällaisella tutkimustavalla saadaan liikkeen palvelusta hyvä kuva asiakkaan näkökulmasta.

Opiskelija Philip Spiess

-Yritys saa tietoa aidoista palvelutilanteista ja pystyy siten parantamaan toimintaansa, mikä johtaa tyytyväisempiin asiakkaisiin. Tällä tavalla yritykset myös saavat tietoa siitä, toimiiko heidän asiakaspalvelukoulutuksensa.

-Oppilaitoksen näkökulmasta opiskelijat saavat sellaista palautetta tutkimusta tehdessään, mikä tekee heistä parempia johtajia työelämässä ja he myös ymmärtävät sen, mikä merkitys hyvällä palvelulla on paikalliseen liike-elämään ja talouteen, sanoo Shukla.

Shukla jatkaa, että tällä tavalla opiskelijat oppivat myös sen, millaisia toimenpiteitä heidän täytyy tulevaisuudessa johtotehtävissään tehdä, jotta asiakaspalvelu saadaan tasalaatuiseksi.

-Samalla tulee esiin teorian ja käytännön ero, sillä jokainen tilanne on omanlaisensa.

Liikkeille on myös hyötyä siitä, että niin paikalliset kuin ulkopaikkakuntalaiset ja ulkomaalaiset opiskelijat oppivat ylipäätään tietämään liikkeiden olemassa olosta.

-Ne saavat opiskelijoista uusia asiakkaita, sanoo Shukla.

Kuvat: Miia Savolainen
Teksti: Kari Kauppinen

Laajaa yritys yhteistyötä

Aalto-yliopiston Mikkelin kansainvälinen International Business –kandidaattiohjelman on sitoutunut yritys- ja yhteisötoimintaan. Tätä toteutetaan Mikkelin alueella ja myös muualla Suomessa.

Vuonna 2017 Aalto-yliopisto järjesti yli 30 erilaista yritys hanketta, joista noin 40 prosenttia toteutui Etelä-Savossa.

Näihin hankkeisiin kuului muun muassa yritys edustajien vierasluentoja, kursseja sekä opiskelijoiden yritys vierailuja Mikkelissä ja pääkaupunkiseudulla.

Lukuvuonna 2017-2018 opetukseen liittyvästä yritys yhteistyöstä vastasi opiskelijujen ohella Sinimarja Niironen.

Tutkimus ja opetus etenevät, kun palvelut ja tilat ovat kunnossa

Toimitusjohtaja Ari Liukkonen

Teksti: Kari Kauppinen

Kuva: Ulla Jurvanen

Tehtävämme on pitää huolta, että tilat toimivat, palvelut pelaavat ja vuokra on kilpailukykyinen, jotta eri yksiköt pystyvät toimimaan kunnolla, tekemään tutkimusta ja antamaan opetusta, tiivistää toimitusjohtaja **Ari Liukkonen** Kiinteistöyhtiö Mikkelin Tietotaitokortteli Oy:n roolin.

Yhtiön rakennukset muodostavat Mikkelin yliopistokeskuksen kampuksen.

Merkitykset voivat syntyä pienistä yksityiskohdista. Esimerkiksi kahvila- ja lounaspalveluiden järjestäminen yliopistokampuksella säästää aikaa ja saattaa eri yksiköiden asiantuntijat yhteen tauoilla. Vapaa keskustelu voi tuoda uusia ajatuksia ja ratkaisuja.

Yliopistokeskuksen tulevaisuus näyttää toimitusjohtaja Liukkonen mukaan hyvältä. Hänen mukaansa eri organisaatiot ovat sitoutuneita Mikkelin kampukseen.

-Täällä on paljon erikoisosaamista, täällä tehdään todella korkeatasoista tutkimusta ja annetaan korkeatasoista koulutusta.

Vanhaa ja uutta kampuksella

Yliopistokeskuksen päärakennus valmistui vuonna 1992 osoitteeseen Lönnrotinkatu 5. Naapuriin numero seitsemään nousi toinen rakennus vuonna 2006.

Alueella on lisäksi kolme vanhaa puurakennusta ja yksi vanha tiilirakennus. Niiden keskellä on puutarhamainen avoin alue.

Lisäksi puretun huoltoaseman tontti Lönnrotinkadun ja Savilahdenkadun kulmassa mahdollistaa laajentamisen, jos on tarvetta. Tässä vaiheessa uudelle rakentamiselle ei ole suunnitelmia.

Yliopistokampuksella toimii muitakin kuin Mikkelin yliopistokeskuksen yksiköitä. Siellä sijaitsevat myös Mikkelin kansalaisopisto, Mikkelin kesäyliopisto, Mikkelin valokuvakeskus, sosiaalialan järjestöjä ja lasten kuvataideopetus tapahtuu samalla kampuksella.

-Kampuksen sijainti ja toimintaympäristö on uskomattoman hyvä. Monet ulkopuolelta tulevat ihailevat pelkästään jo kompaktia miljööttä, sanoo Ari Liukkonen.

Tietojenvaihtoa ja tunnustusta kansainvälisiltä foorumeilta

Lappeenrannan teknillisen yliopiston (LUT) Mikkeliissä työskentelevän bioenergiateknologian tutkimusryhmä osallistui Tanskassa pidettyyn Biomass Conference and Exhibition (EUBCE) -seminaariin keväällä. Seminaari on yksi suurimpia bioenergia-alan seminaareja ja nyt se järjestettiin 26. kerran.

Konferenssissa tuli mainetta LUT:ille Mikkeliissä ja mahdollisesti sen myötä tieteellistä ja taloudellista hyötyä. Seminaarissa valittiin Olli-Jussi Korpisen ja Mika Aallon poster-esitys viiden parhaan esityksen joukkoon. He molemmat kuuluvat LUT:in Mikkelin bioenergiatutkimusryhmään.

Bioenergiateknologian tutkimusryhmän mielestä seminaarin anti oli hyvä ja mielenkiintoinen. Seminaariin osallistuminen oli hyödyllistä työn kannalta ja se vahvisti mielikuvaa, että suomalainen bioenergiaosaaminen on kansainvälisesti korkeatasoista. Lisäksi seminaarista sai kansainvälisiä kontakteja ja ajankohtaista tietoa bioenergia-alasta.

Esimerkiksi nuorempi tutkija **Mika Aallon** työstä, simulointimalleista, kertovan esityksen jälkeen eräs konferenssiedustaja halusi apua omaan toimintaansa.

-Hän tuli kysymään, olisiko mallista hyötyä heille. Tarkoitus on olla yhteydessä, sanoo Aalto.

Kyse on myös tietojen vaihdosta, sillä Aalto saa omaan tutkimukseensa tietoa vaihtokaupassa.

-Kyllä näitä yhteydenottoja tulee.

Mikkelin ryhmä kertoi myös muun muassa hevosenlannan käytöstä energiantuotannossa.

Erityisen huomioitavaa on, että eri maissa hyödynnetään erilaisia biomassalähteitä. Biokaasun tuotanto ja hyödyntäminen olivat laajasti esillä seminaarissa.

-Tänä vuonna aihepiireistä ja esityksistä jäivät erityisesti mieleen biomassakaasutusta ja sähköntuotantoa koskevat esitykset sekä EU:n tukipolitiikkaa käsittelevä maakohtainen esitys,

kertoo projektitutkija Mika Laihanen.

Aalto sanoo, että konferenssiraadilta saadut tunnustukset ovat mukavia, sillä ne osoittavat, että asioita on tehty oikein.

-Sitä konferenssivierailuilla haetaan. Esittelemme omaa osaamistamme ja töitämme, sanoo Aalto.

LUTin Mikkelin yksikössä bioenergia-asioiden parissa työskentelee kahdeksan henkilöä.

Teksti: Sirpa Rautiainen

Kuvassa keskellä Mika Aalto

Helsingin yliopiston Kansalliskirjasto

uudisti sanomalehtien käsittelyprosessinsa

Kansalliskirjaston Mikkelin toimipisteessä on siirrytty uuteen sanomalehtiprosessiin. Uudessa prosessissa digitoidaan säännöllisesti ilmestyvät sanomalehdet, tehdään niistä mikrofilmit ja alkuperäiset lehdet säilytetään. Digitoidut lehdet ovat käytössä vapaakappalekirjastoissa osoitteessa: <https://digi.kansalliskirjasto.fi>

Digitoidut historialliset sanomalehdet keräävät lukijoita

Kaikki Suomen sanomalehdet käsitellään ja säilytetään jälkipolville Mikkelissä. Pursialassa sijaitsevaan Kansalliskirjaston toimipisteeseen saapuu vuosittain noin 32 000 erillistä lehtinumeroa. Lehtinimekkeitä on kolmisen sataa. Sanomalehtiä ovat valtakunnalliset, maakunta-, paikallis- ja ilmaisjakelehdet, mikäli niissä on journalistista sisältöä.

Jos kaikki vuoden aikana ilmestyneet ja Kansalliskirjastoon saapuneet lehdet laitettaisiin yhdeksi pinoksi, niistä tulisi 50 metrin korkuinen pino.

-Kaikki sanomalehdet tulevat tänne. Sanomalehdet ovat kansallista kulttuuriperintöä. Ne on säilytettävä tuleville sukupolville ja se on meidän tehtävämme, sanoo tuotantopäällikkö **Hanna Arpiainen**.

Kansalliskirjasto paitsi tallentaa alkuperäisen sanomalehden fyysisenä kappaleena, niin myös siitä tehdyn mikrofilmin sekä digitoidun version. Digiversio on uusinta uutta ja se tuo myös värikuvat kaikkien nähtäväksi tallennetuista lehdistä, sillä mikrofilmi tehdään harmaasävyisenä eli mustavalkoisena. Mikrofilmillekin saa väriä, mutta se on erittäin kallista ja rajoittaa filmin kopiointimahdollisuuksia.

Huippusuositun käyttöä

Kaikki vuonna 2017 ilmestyneet sanomalehdet on jo digitoitu, mutta nämä ovat vain rajoitetussa käytössä vapaakappalekirjastoissa. Tällä hetkellä vapaassa käytössä ovat sanomalehdet ja muut aineistot vuoteen 1929 asti.

Vanhoja sanomalehtiä digitoidaan tällä hetkellä 1930-luvulta, mutta ne ovat yleisesti nähtävissä ainoastaan kuudes- ja seitsemän miljoonaa.

Käyttöä aineistoille on.

-Kun sanomalehtien 1910-luku avattiin viime vuonna, tuli iso käyttöpiikki. Nyt kun aineisto on saatavissa vuoden 1929 loppuun, tuli taas käyttöpiikki, sanoo Hanna Arpiainen.

Viime vuoden käyttäjäluvut rikottiin jo keväällä.

Sanomalehtien lisäksi Kansalliskirjasto on julkaissut kaikkien nähtäväksi muun muassa aikakauslehtiä ja pienpainatteita. Sivuja on kaikkiaan nelisentoista miljoonaa ja sanomalehtisivuja reilusti yli seitsemän miljoonaa.

Pitkäjänteistä työtä

Historian tallentamista on tehty huolella Suomessa jo pitkään. Lehtien mikrokuvaus alkoi 1950-luvulla. Kaikki Suomessa ilmestyneet sanomalehdet on mikrokuvattu aina vuodesta 1771 alkaen nykypäivään.

-Se, että aineisto on ollut jo mikrofilmillä, on ollut perusta digitoinnille ja nopeuttanut sitä. Mikrofilmien skannaaminen on tehokasta, sanoo Hanna Arpiainen.

-Se on ollut aikanaan loistava ratkaisu. Kaikissa maissa ei ole säilytetty edes originaalikappaleita lehdistä.

Kansalliskirjastosta löytyy myös Suomen ensimmäinen sanomalehti Tidningar Utgifne Af et Sällskap i Åbo. Lehti on vuodelta 1771.

Ajan saatossa ja resurssien salliessa menneisyys saavuttaa nykyisyyden. Tällöin kaikki lehdet ovat digitaalisessa muodossa, niistä on fyysinen alkuperäiskappale ja sisältö on mikrofilmillä. Alkuperäiset, fyysiset sanomalehdet eivät kestä käyttöä ja siksi niistä tehdään korvaavat tallenteet käyttöä ja pysyvää säilytystä varten.

Laki vaatii joka lehden tallettamista

Laki kulttuuriperinnön tallettamisesta ja säilyttämisestä velvoittaa julkaisijan luovuttamaan aineiston Kansalliskirjastolle. Nämä niin sanotut vapaakappaleet saapuvat Mikkeliin. Saapuvat lehdet tarkistetaan ja varmistetaan, että saadaan kaikki lehtinumerot. Prosessissa lehdet valmistellaan skannauskuuntoon ja niiden metadata kerätään tietokantaan.

Pursialassa, Kansalliskirjaston Mikkelin toimipisteessä, on käytössä kaksi suurinäyttöistä sanomalehtiskanneria, joilla aineistoa digitoidaan. Uudet skannerit ovat nopeita ja tehokkaita. Vuonna 2017 ilmestyneet kaikki 900 000 sanomalehtisivua on jo skannattu ja tämän vuoden lehtiä on skannattu jo monta sataa tuhatta sivua.

Laatu on tärkeää tässä työssä ja aineistojen säilyttämisessä.

-Noudatamme kansainvälisiä standardeja, kirjastosihteerin **Marja-Leena Kokkonen** totea.

Fyysiset lehdet digitoidaan, skannatut aineistot tarkastetaan ja automatisoi-

dun jälkikäsitellyn jälkeen digitaalinen versio tulee käyttöön Kansalliskirjaston digi.kansalliskirjasto.fi-palvelussa. Digitaalisesta versiosta tehdään myös mikrofilmi pysyvää säilytystä varten. Mikrofilmien laatu tarkistetaan ja alkuperäiset lehdet säilytetään.

Mikrofilmejä välitetään asiakkaille, kirjastoille, joissa niitä voi käydä lukemassa kuka tahansa. Mikrofilmi säilyy viitisen sataa vuotta.

Kuvat: Ulla Jurvanen
Teksti: Kari Kauppinen

Tuotantopäällikko Hanna Arpiainen

Palvelujohtaja
Johanna Lilja

Kansalliskirjaston Digi-palveluun saadaan loppuvuodesta lehtien lisäksi myös kirjoja: kotimaisia klassikkoja ja suomalaisen kirjan historiaa valaisevia teoksia.

Kyse on ennen vuotta 1960 kuolleiden kirjailijoiden teoksista. Enimmäkseen julkaistava aineisto on kaunokirjallisuutta.

Tietokantaan tulee myös ei-vapaassa jakelussa olevaa kirjallisuutta, jota tutkijat voivat hyödyntää.

Tunnettuja tekijöitä, joiden teoksia on vapaasti luettavissa, ovat muun muassa Eino Leino, Minna Canth, Elias Lönnrot, Santeri Alkio, Uuno Kaila ja Mikael Agricola.

Digistä myös kirjojen levittämisen kanava

-Pääpaino digitoinnissamme on edelleen lehdissä, mutta olemme kehittäneessä Digi-palveluamme myös kirjojen välittämisen kanavaksi, sanoo palvelujohtaja **Johanna Lilja**.

Kansalliskirjaston digipalvelu kehittyi jatkuvasti ja Johanna Lilja jakaa tästä kiitosta eri osapuolille.

-Saamme palautetta käyttäjiltä ja myös tutkijoilta tulee paljon toiveita. Meillä on hyvä ja monipuolinen yhteistyöverkosto, johon kuuluvat muun muassa Kopiosto ja muut tekijänoikeusjärjestöt.

Osuustoimintayrittäjyydestä löytyy yhteisöllisyyttä ja inhimillisiä arvoja

Osuustoimintaopinnot ovat lisääneet suosiotaan. Niitä tarjoavan Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin verkko-opetuskoordinaattori **Pekka Hytinkoski** ja koulutussuunnittelija **Tytti Klén** arvioivat, että syinä ovat muun muassa inhimillisten arvojen ja yhteisöllisyyden sekä yrittäjyyden tuen kaipuu liike-elämässä.

-Kun katsoo opiskelijoiden verkossa käymiä keskusteluja, huomaa että arvopohja kiinnostaa nuoria ja vetää kurseille. Kovia voittoja tavoittelematon ja vastuullinen yritystoiminta kiinnostaa nuoria, sanoo Klén.

-Näen paljon ihmisiä, joilla on kaikenlaista osaamista ja voisi olla vetoa yrittäjyyteen, mutta he eivät uskalla yksin lähteä liikkeelle. Osuuskunnassa kynys voisi olla matalampi, jatkaa Klén.

-Esimerkiksi markkinointi on osalle pienyrittäjistä vaikeaa, mutta osuuskunnasta voikin löytyä sellainen henkilö, joka sen osaa. Löytyy synergiaa. Sitten uskalletaan ja ylipäätään osataan hinnoitella oma työ oikealla tavalla, sanoo Klén.

Hytinkoski kokee myös nimenomaan arvopohjan opiskelijoille tärkeänä.

-Tässä yrittämisen muodossa näkyy erityisesti se, että rakenteena se mahdollistaa arvopohjaisen ja merkityksellisen toiminnan, sanoo Hytinkoski.

Osuuskunnassa voi olla eri alojen ammattilaisia, jotka työskentelevät itsenäisesti, mutta muodostavat löyhän tai tiiviin työyhteisön. Yrittämisen muodolla on myös merkitystä, sillä jos osuuskunnassa on vähintään seitsemän henkilöä, yrittäjä on työntekijän asemassa ja säilyttää mahdollisuuden soviteltuun päivärahaan.

Finanssikriisi muutti arvoja

Tytti Klén sanoo, että vuoden 2008 finanssikriisin jälkeen hän huomasi, että osuustoiminta alkoi kiinnostaa ihan eri tavalla kuin aiemmin.

-Ihmiset huomasivat, ettei niin sanottu

Koulutussuunnittelija Tytti Klén ja verkko-opetuskoordinaattori Pekka Hytinkoski

kova bisnes ole aina järkevä.

Osuustoiminnan opetus katosi aikaan myös kauppatieteitä opettavista oppilaitoksista.

-Nyt mukana on jälleen paljon oppilaitoksia ja sitoutuneita asiantuntijoita, sanoo Pekka Hytinkoski.

Ruralia-instituutti koordinoi osuustoiminnan verkko-opintoja tarjoavaa CNS-yliopistoverkostoa Suomessa.

-Osuustoiminnalla on yli satavuotiaat arvot niillä on Suomikin pitkälti rakennettu, toteaa Klén.

Tällä hetkellä suuria osuuskuntia, joita ei aina sellaiseksi mielläkään, ovat esimerkiksi osuuskaupat ja osuuspankit.

Raha jää omalle seudulle

Tytti Klén haluaa nostaa esille myös paikallisuuden.

-Osuustoiminta on paikallista yrittäjyyttä. Esimerkiksi jos on S-ryhmän vihreä kortti lompakossa, niin silloin omistaa

paikallista osuuskauppaa. Eikä sitä omistajuutta kukaan voi tulla ostamaan ja kaikki ylijäämä jaetaan omistajille. Raha pysyy täällä eikä sitä siirretä muualle.

-Voi miettiä, mikä merkitys tällä on yhteiskunnallisesti, kun raha jää omalle alueelle ja ylipäätään Suomeen.

Pekka Hytinkoski näkee opetuksessa myös pitkän linjan vaikutuksen arvopohjan kehityksessä.

-Kun opiskelijat valmistuvat ja menevät erilaisiin työtehtäviin, niin jokainen heistä tietää pikkuisen enemmän osuustoiminnasta. Uskon, että sillä on vaikutusta ja merkitystä kunkin toimintaan.

Kuva: Sirpa Piskonen
Teksti: Kari Kauppinen

Philipp Spiess on tämän vuoden valinta reiluksi kaveriksi ja yhteishengen luojaaksi – Päivänsäde 2018

Pekka Hytinkoski

on työyhteisön myönteisin, kuvataan todelliseksi gentlemanniksi

Mikkelin yliopistokeskus (Mikeli University Consortium, MUC) valitsee vuosittain työyhteisön myönteisimmän henkilön. Positiivisin muccilainen on tänä vuonna **Pekka Hytinkoski**.

Hytinkoskea luonnehditaan positiiviseksi ja kannustavaksi työtoveriksi.

Hän on myös hengenluoja, jolla on aina hyvää sanottavaa jokaiselle.

Hytinkoskea kuvaillaan myös iloiseksi ja kohteliaaksi, todelliseksi gentlemanniksi.

-On tosi kiva tehdä töitä paikassa, jossa saa olla oma itsensä. Työminäni on sama kuin privaattiminä, naurahdaa Hytinkoski, joka työyhteisössä tunnetaan nimellä Peksi.

Sama välittömyys ja nauru näkyvät myös verkossa. Hytinkoski toimii opiskelijoiden verkkotutorina.

Hytinkoski sanoo, että kun opiskelijoil-

la on parisuhde, työ ja muu elämä, niin verkko-opinnot ovat usein ensimmäinen asia, mikä jätetään kesken, kun tarua alkaa olla liikaa elämässä.

-Kun verkossa ei näe kasvoja, on viisasta olla persoonallinen, olla ”joku” siellä verkossa. Silloin saa tunnetta ja fiilistä siihen hetkeen, kun keskustellaan verkko-opinnoista. Se ei aina pelasta, mutta sillä voidaan pelastaa se, mikä pelastettavissa on.

Hytinkosken kollega Tytti Klén jakaa palkinnontajien arvion.

-Peksi on loistava työkaveri. Häneltä saa aina kannustusta.

Hytinkoski työskentelee verkko-opetuskoordinaattorina Helsingin yliopiston Ruralia-instituutissa Mikkelissä.

Positiivisin muccilainen 2018 julkaistiin Mikkelin yliopistokeskuksen Flooran päivän henkilöstötilaisuudessa 14. toukokuuta.

Mikkelin yliopistokeskuksen palkitsema vuoden 2018 Päivänsäde on **Philipp Spiess** yliopistokeskukseen kuuluvasta Aalto-yliopiston International Business -kandidaattiohjelmasta.

Päivänsäde-valinnan kriteereinä on, että valittava henkilö on hyvä yhteishengen luoja, reilu kaveri, sosiaalinen sekä iloinen ja avoin.

International Business -kandidaattiohjelman opiskelijat valitsevat Päivänsäden keskuudestaan vuosittain.

Päivänsäde 2018 julkaistiin Mikkelin yliopistokeskuksen Flooran päivän henkilöstötilaisuudessa 14. toukokuuta.

Kuva: Ulla Jurvanen
Teksti: Sirpa Rautiainen

Kummiprofessori valittiin Tieteenkesyttäjäksi ja menestynyt abiturientti Tieteenkesyttäjä junioriksi

Iiro Jussila on vuoden 2018 Tieteenkesyttäjä ja **Amanda Häkkinen** Tieteenkesyttäjä juniori. Valinnat julkistettiin kymmenettä kertaa järjestetyillä Mikkelin Tiedepäivillä keväällä.

Mikä historiassa viehättää, Amanda Häkkinen?

-Tämä on varmaan kliseisin vastaus, minkä voi antaa, mutta historia rakentaa niin vahvasti sen, mitä me olemme

tämistoimintaa. Järjestäjätahot ovat Mikkelin yliopistokeskus, Luonnonvarakeskuksen (Luke) Mikkelin toimipaikka, Mikkelin lukio sekä Mikkelin seutukirjasto. Myös Mikkelin kaupunki tukee tapahtuman toteuttamista.

-Yliopistoilla ja tieteentekijöillä on useita yleisöjä. Yhtäältä yleisönä on muu tiedeyhteisö, jossa käydään tiedeyhteisön omaa keskustelua. Toisaalta yleisönä ovat yhteistyökumppanit – yritykset, yhteisöt, kunnat, muut oppilaitokset ja järjestöt, joiden kanssa tehdään tutkimusta ja jotka hyödyntävät suoraan tutkimustuloksia. Merkittäviä kohde-ryhmiä ovat myös päättäjät ja rahoittajat, joille perustellaan tekemisen merkitystä. Näiden lisäksi tutkimuksesta on tietenkin kerrottava myös suurelle yleisölle; siitä mitä tehdään ja miksi tehdään. Mikkelissä suurta yleisöä tavoitetaan esimerkiksi tämän lehden kautta, tiedotteilla, yleisöluennoilla ja Tiedepäivien kaltaisilla yleisötapahtumilla. Tiedepäivät ovat mielestäni siitäkin mukava tapahtuma, että se uudistuu vuosittain, kommentoi pääsihteeri **Matti Malinen**.

Kuvat: Ulla Jurvanen
Teksti: Kari Kauppanen

Opiskelija Amanda Häkkinen ja toimitusjohtaja Iiro Jussila

Tieteenkesyttäjä-tunnustus myönnetään vuosittain henkilölle tai henkilölle, jotka ovat ansiokkaasti tuoneet tiedettä julki helposti ymmärrettävässä muodossa.

Jussila työskentelee Pellervon taloustutkimuksen toimitusjohtajana. Lisäksi hän toimii osa-aikaisena johtamisen ja organisoimisen professorina Lappeenrantaan teknillisessä yliopistossa erityisalan osuustoimintayritysten johtaminen. Hän on myös yrittäjyyden dosentti Jyväskylän yliopistossa. Iiro Jussila on ollut Mikkelin yliopistokeskuksen kummiprofessori vuodesta 2011 alkaen.

Tiedepäivillä valittiin myös Tieteenkesyttäjä juniori, joka on keväällä 2018 abiturientti Amanda Häkkinen Mikkelin lukiosta. Tunnustuksen kriteerinä on syvä intressi ja intohimo johonkin aiheeseen tai oppiaineeseen. Häkkinen on menestynyt erinomaisesti lukio-opinnoissaan. Hän suoritti kaikki lukuaineiden lukiokurssit arvosanalla 10 tai erinomainen. Syksyllä 2017 hän saavutti historian ylioppilaskokeessa laudaturin erittäin harvinaisella, täydellä pistemäärällä 120/120.

tällä hetkellä. Sitä voi myös käyttää apuvälineenä tulevaisuuden ennustamiseen ja tulkitsemiseen ja siihen, mitä meidän ehkä kannattaisi tehdä toisin.

-Ja onhan historiassa tosi mielenkiintoisia asioita, tapahtumia, henkilöhistorioita ja hauskojakin juttuja. Siinä on kaikille jotakin.

Mikkelin Tiedepäivät esittelee Mikkelin seudulla tehtävää tutkimus- ja kehit-

Yrittäjä Bertalan Galambosin luento Mikkelin Tiedepäivillä keräsi salin täyteen kuulijoita

TÖISSÄ TÄÄLLÄ: MIKA AALTO, LUT, Mikkelin bioenergian tutkimusryhmä

Motskarilla ajelusta ja matkustelusta tykkäävä tutkija

Nuorempi tutkija **Mika Aalto** pääsi tämän vuoden kesällä jälleen moottoripyörän selkään. Viime kesänä pyörä oli täysin telakalla.

-Moottoripyörällä ajaminen on kivaa, kuuluu Aallon perustelu harrastukselelle.

Aalto tykkää monien moottoripyöräili-

jöiden tapaan ”asfaltoiduista metsäpoluista” eli ylös ja alas kulkevista kurvikaista maanteistä.

-Niissä on liikettä ja tekemistä.

Moottoripyörän selästä ehtii myös katselemaan maisemia.

-Se on täysin kiinni kaasun asennosta.

Kaksipyöräiseen mieltyminen tulee teini-iästä.

-Kun lähdin lukioon, niin valitsin Lahden läheltä Nastopolin lukion. Vanhemmat halusivat, että tulen viikonloppuisin käymään ja ajoin tuolloin kevytmoottoripyöräkortin ja sen myötä 200 kilometrin matka taittui.

Utta urheilukelloa tarvitaan

Työmatkat Mika Aalto kulkee pääsääntöisesti polkupyörällä. Hän asuu omakotitalossa Peitsarisissa vaimonsa ja parivuotiaan lapsensa kanssa.

Aikaa kuluu talon remontointiin, johon Aallolla on rutiinia, sillä työkokemusta on kertynyt aikanaan työskennellessä isän kanssa rakennusfirmassa.

Mikkelissä Aalto on asunut vuodesta 2015.

Työpaikallaan Aalto on pyrkinyt siihen, että käy kävelemässä rappuset ylös ja alas tunnin välein. Siitä hän on tosin nyt luistanut, sillä minuutin liikunnasta muistuttanut urheilukello on mennyt rikki.

Aalto pitää myös matkustelusta, jota on riittänyt työn ja opintojen ympärilläkin. Hän on ollut opiskelijavaihdossa lukukauden Thaimaassa ja toisen Islannissa sekä työharjoittelussa kolme kuukautta Yhdysvalloissa. Kaukaisin työhön liittyvä konferenssimatka suuntautui Uuteen-Seelantiin.

Väitöskirjan kimpussa

Työpaikallaan Mika Aalto tekee väitöskirjaa, jonka pitäisi olla valmis ensi vuonna. Pääsääntöisesti hänen työtehtävänsä liittyvät dynaamiseen simulointiin, logistiikkaketjujen luomiseen tietokoneympäristössä eli käytännössä siihen, miten löydetään toimivimmat ja tehokkaimmat ratkaisut esimerkiksi kuljetusten ja terminaalien hoitoon.

Paikallinen esimerkki tulee yhteistyökumppaniyrittäjä Inraysta, joka on kehittänyt jatkuvatoimisen laitteen hakkeen laadun ja kosteuden mittaamiseen. Se kertoo jatkuvasti tietoa Etelä-Savon Energian hakevoimalaitokselle saapuvan puutavaran laadusta, jolloin voidaan arvioida, kuinka ja milloin mitään hake-erää poltetaan energiaksi.

Kun tekee paljon ajattelutyötä, ei aivoja voi vain napsaista off-asentoon. Ei Aaltokaan.

-Moottoripyörällä ajamisessa on niin paljon huomioitavia asioita, ettei siinä ylimääräisiä ehdi ajatella. Mutta polkupyöräillä olen huomannut, että jokin työssä eteen tullut mallinnusongelma saattaa ratketa.

Kuva: Mika Aalto
Teksti: Kari Kauppinen

Ruralia-instituutti 30 vuotta - Onnea!

Kuva: Ruralia-instituutin arkisto

Experience the World – Choose BScBA!

Aalto University School of Business, Mikkeli Campus

The Bachelor's Program in International Business is one of the leading academic programs in Finland, offering cutting-edge approaches to business education and professional development in an international learning environment.

Key aspects

- Studying in English
- Highly respected professors from around the world
- Intensive three-week modules
- Study abroad for one semester
- Completed in three years
- Automatic right to continue studies for the Master's degree at the Aalto BIZ Campus

Application period 9-23 January 2019

aalto.fi/studies/mikkeli

aalto.fi/studies/mikkeli
biz.aalto.fi/mikkeli

admissions@aalto.fi
Tel. +358 (0)50 438 9837

MIKKELIN YLIOPISTOKESKUS PALVELUKSESSANNE 2018 – 2019

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun
International Business
-kandidaattiohjelma
Lönnrotinkatu 5, 50100 Mikkeli
Puh. 050 4389837
(opiskelijavalinta)
www.biz.aalto.fi/mikkeli

Helsingin yliopisto
Ruralia-instituutti
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
Puh. 0294 1911 (vaihde)
www.helsinki.fi/ruralia

Helsingin yliopisto
Kansalliskirjasto,
Mikkelin yksikkö
Saimaankatu 6, 50100 Mikkeli
Puh. 029 41911 (vaihde)
www.kansalliskirjasto.fi

Lappeenrannan teknillinen yliopisto
LUT Savo
Vihreän kemian laboratorio
Sammonkatu 12, 50130 Mikkeli
Bioenergian tutkimusryhmä
ja yrittäjyystutkimus
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
www.lut.fi/mikkeli

Mikkelin yliopistokeskuksen
kirjasto
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
Puh. 050 527 1553
Avoinna ma-pe 9-11 ja 12-16

Luomuinstituutti
(Luonnonvarakeskus &
Helsingin yliopisto)
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
Puh. 044 590 6834
www.luomuinstituutti.fi

Mikkelin yliopistokeskus
Koordinaatioyksikkö
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
Puh. 050 496 8981
www.muc.fi

Yliopisto-opintoja Mikkelisä:
www.muc.fi/opiskelijalle
– Monen yliopiston Mikkeli